

[Sigsgaard.]

systematiseret tyveri om det, der foregår inden for ejendomspekulationens område.

Man kan undre sig over, at regeringen og socialdemokratiet næsten bestandig er at finde sammen med de borgerlige, når det drejer sig om dette spørgsmål, også i dag, hvor man hører den socialdemokratiske ordfører tale om grundstigningsskylden på en måde, der i hvert fald ikke svarer særlig godt til virkeligheden og heller ikke til sådanne almindelige økonomiske teorier. Han talte om, at den jo desværre blev overvæltet på køberen. Køberen betaler selvfølgelig ikke én krone mere for et stykke jord i månedlig udgift, end køberen ønsker og har mulighed for. Spørgsmålet er så, hvor stor en del af de penge, der betales hver måned af en køber, der skal gå til statskassen, og hvor stor en del der skal gå til sælgeren og til dem, der har spekuleret i jorden. Her gik socialdemokratiet efter pres i sin tid ind for, at en større del eller faktisk det hele skulle gå til dem, der havde solgt jorden, til dem, der spekulerede i jorden, og at staten skulle give afkald på sin part. Det var det, der skete. Og så synes jeg, det ligner historieforfalskning at fremstille det her, som om det desværre blev væltet over på køberen.

Vi har til lovforslaget naturligvis en særdeles positiv indstilling, og der er måske ikke nogen særlig grund til at gå i detaljer. Jeg skal lige sige, at vi undrer os en smule over § 2, der betyder, så vidt vi kan se, at ejerne frit kan beholde de stigningsbeløb, der modsvarer produktionsstigningen. Ændres det ikke, er lovforslaget efter vores opfattelse for lemfældigt, selv om det er et betydeligt fremskridt i forhold til de nuværende forhold. Der er heller ikke rigtig taget stilling til: hvad nu, hvis jorden pludselig skulle begynde at falde i pris? Men det kan være, vi kan få lidt oplysning herom.

Det var nok ønskeligt, at det var muligt at gå mere radikalt til værks gennem nationalisering af byjorden. Også mindre reformer er i øvrigt mulige. Det ville være godt, hvis kommunerne sikredes økonomisk mulighed for at have tilstrækkeligt med bygge-modnet jord. Det ville også lægge en dæmper på prisstigningen. En række reformer er altså mulige. Dem går vi ind for, og vi støtter også det foreliggende lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Jeg skal først tillade mig at gøre et par bemærkninger om det, der er sagt om dette lovforslag, og dernæst et par bemærkninger om selve forslaget, alt inden for de begrænsede tidsmæssige rammer.

Skatteministeren har ikke forstået lovforslaget, og her kan jeg sige til ministeren, at det behøver forslaget ikke blive dårligere af. Det kunne jo tænkes, at der var en anden forklaring. Jeg skal i al høflighed lade være med at nævne den anden forklaring, der måtte kunne ligge. Men hvis man studerer lidt, hvordan forhandlingerne fandt sted i 1974, vil man kunne se, at hr. Heinesen, på daværende tidspunkt ordfører for socialdemokratiet, gav udtryk for, at de intentioner, de perspektiver, der lå i dette forslag, kunne man ikke sådan uden videre komme uden om, men metoderne — og her var det altså spørgsmålet om at gribe ind over for kapitalværdistigningerne, sådan som vi har foreslået — måtte man afvise.

Det er naturligvis meget smukt i dag at bilægge det den forklaring, som hr. Ove Hansen har gjort, at det ligesom var en tilfældighed, at grundstigningsskylden faldt på gulvet, for den var jo alligevel ikke rigtig hensigtsmæssig. Jeg vil bare sige, at over for historien kan man ikke klare sig med den side af sagen, deri er jeg totalt enig med hr. Ømann. Grundstigningsskylden begyndte at virke, og så snart man mærkede dens virkninger, blev den afskaffet. Nu er man bange for, at hvis man vedtager et lovforslag som dette eller bare noget lignende, vil det komme til at virke — det vil det, og det er jo også formålet — og derfor kryber man i skjul, selv om jeg skal anerkende, at hr. Ove Hansen var mere positiv tilsyneladende og har forstået mere af lovforslaget end skatteministeren og siger, at man kan diskutere problemerne. Ja vel, men det er jo det, man har gjort under skiftende regeringer og under skiftende sammensætninger af dette ting. Man har diskuteret problemerne, og alt imens er inflationen, spekulationsgevinsterne og spekulationsbelåningen vokset ganske voldsomt.

Jeg vil særlig takke ordførerne fra venstre, fremskridtspartiet og de konservative. Jeg synes, at et lovforslag som dette kan